

Matkakohteena

Kreeta

Ajankohtais- ja uutislehti matkailijoille. Numero 1, tammikuu 2011.

3. vsk.

Kreetan vähiten
tunnettuja rotkoja:
Hohlakies
s. 4 - 5

Kahden miehen
retkikunta
Kreetan E4:lle
toukokuussa
s. 18 - 19

*Uuden Vuoden kulkue
Rethymnonissa*

Talvi tuli vihdoin
Rethymnoniin
s. 6-9

Terveiset
Agioksesta
S. 10

Ulkosuomalaisen
joulutunnelman
etsintä.
S. 12

"Ihan
kipsissä"
s. 9

Toisen maailman-
sodan taistelut
Kreetalla
osa 1/5
S. 14-15

Joulukuinen
patikkaretki
Paleochorassa
S. 20

Kreetaalle on tulossa mielenkiintoinen matkailuvuosi kaudeksi 2011.

Paitsi merkittävä valmismatkojen lisäys - matkanjärjestäjistä riippuen - on uutena ilmiönä peräti neljän lentoyhtiön operointi Kreetaalle.

Mukana ovat tätä kirjoitettaessa Helsinki-Vantaalta lähtevät Air Finland, Finnair, Norwegian ja TUI. Kaikki nämä myyvät myös pelkkiä lentoja.

Uusien lentoyhteyksien avaaminen vaikuttaa useaan seikkaan. Ensiksi hintataso laskee. Tarjouksia on entistä useammin ja saarelle pääsee yhä useampina ajankohtina. Toiseksi pienet matkanjärjestäjät saavat kaivatut lentopaikkoja nyt helpommin. Sekin tuo mukanaan lisääntyvää kilpailua. Tosin Suomen suurimpien matkanjärjestäjien tuotteet ovat niin hyvässä kunnossa, ettei mitään "protestimatkatuimistoa" varmaankaan synny. Luonnollista tietä kasvavan omatoimimatkaajien ryhmän pahimmat matkaesteet vain vähenevät ja nopeuttavat hiukan tämän matkailumuodon tasaisen varmaa kehitystä.

Herkullinen Kreeta Mirtosin kylässä sijaitsevassa Katerina -tavernassa nautittu Hios -jäätelöannos.

Antoisaa matkavuotta 2011

Kreeta -lehden toimituskunta

Kreetan Keittiö

www.kreetankeittio.fi

Oletpa sitten suunnittelemassa vastaanottoa, iltajuhlaa, pientä arkista tilaisuutta tai kokousta, Kreeta Keittiö tekee sinulle kaiken valmiiksi - juhlapaikkaa myöten. Valmistamme mielellämme Välimeren herkuja, mutta myös suomalaista kotiruokaa, kasvisruokia unohtamatta.

Ota yhteyttä ja pyydä räätälöity tarjous!
Merja Tuominen-Gialitaki
050-38883831

Alla olevista linkeistä pääset suoraan Kreeta Keittiön kotisivuille
Katso videoetusivu
Katso lounasravintola Tampereella
Katso kreetalaisten ruokien esittelysivu

PIKKU OLGA
KREIKKAKAUPPA
KAIKKEA KREIKASTA
Vapaudenkatu 9, Lahti
www.pikkuolga.fi

Aurinkomatkat

Oletko kiinnostunut kreikan kielen opiskelusta Lahdessa?

Lahden alueella kreikan opiskeluryhmään voit liittyä vaikka kesken vuotta, koska ryhmätasoa on useita. Voit ottaa yhteyttä suoraan opettajaan:

Koulutuskeskus Salpaus
kirsti.makela@salpaus.fi
P. 044 708 0054

Eniten matkakohteita Kreetaalla!

Lisäksi kymmeniä huviloita!
Varaa lomasi netissä tai soita:
(02) 8378 6845
Fax **(02) 8378 6848**
www.kreikanlomat.fi
myynti@kreikanlomat.fi
Savilankatu 6, 26100 Rauma

Autot, moottoripyörät ja skootterit vuokraa koko saarella

www.automotosport.com.gr/

Työskenteletkö ulkomailla? Tiedätkö mikä olet?

Ammattislangissa ulkomailla työskenteleviä kutsutaan seuraavasti:

Ekspatti: Kotimaisesta yrityksestä ulkomaille lähetetty työntekijä

Shortteri: Lyhytaikaiseen työtehtävään lähetetty työntekijä

Lokaali: Ulkomaille muuttanut ja siellä paikallisessa yrityksessä palkattu työntekijä.

Kreeta

Kustantaja ja julkaisija: Inssimainos Oy
PI 83, 15710 Hollola
Email: inssi@mikan.pp.fi
P. +358 40 588 9260
www.kreeta.info

Päätoimittaja: Juhani Viitanen
P. 040 588 9260

Lehti on internetissä julkaitava lehti. Sen tarkoitus on antaa Kreetaalle matkaaville tai matkaa suunnitteleville ajankohtaista lisätietoa kohteesta. Lehti on toiminnallinen osa www.kreeta.info -sivustoa, sitä täydentävä uutis- ja ajankohtaislehti. Lehteä painetaan paperiversiona erityistilanteissa jaettavaksi.

Lehden sisällön copyright sekä kuvien että tekstin suhteen on kustantajalla. Tekstin lainauksissa lähde mainittava. Kuvien käytöstä sovittava etukäteen kirjallisesti. Kopiointi osittain tai kokonaan kielletty kaupalliseen käyttöön, ilman etukäteen tehtyä kirjallista sopimusta.

Mediakortti on osoitteessa: www.kreeta.info/mediakortti Lehti julkaisee maksullisia ilmoituksia. Hinnat mediakortissa. Lehden voi tilata myös sähköpostina. Lähetä tilauksesi osoitteeseen: inssi@mikan.pp.fi. Sähköinen lehti on maksuton.

Lehti ei vastaa tilaamatta toimitetun aineiston säilytyksestä, eikä palautuksista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu korkeintaan ilmoitushintaan. Sisältö on huolellisesti tarkistettu, mutta siinä esiintyvistä mahdollisista puutteista tai epätarkkuuksista lehdeillä ei ole väliä eikä välillistä vastuuta, mukaan lukien kolmannen osapuolen antamat tiedot.

Kreetan vähemmän tunnettuja rotkoja:

Hohlakies

Hohlakies on itäisin Kreetan vaellusrotkoista. Se on vähemmän tunnettu kuin sen naapurirotko, 10 kilometriä etelään sijaitseva Zakros. Rotkon lähtöpaikka on Hohlakiesin kylässä (kylän kylteissä nimi kirjoitetaan Chochlakies), noin 8 km Paleokastron kylästä etelään. Rotkolle on hyvä viitoitus. Päätieltä lähdetessä kapea kylätie päättyy tilavalle pysäköintipaikalle, jonka laidalla on koristeellinen kirkko. Ajoväylä pysäköintipaikalle kulkee pienen matkan rakennusten välissä, hyvin kapeaa ja mutkikasta reittiä. Suurehkon maasturin peilien ja seinien väliin jää vain 10 cm tila.

Vaeltajalla tulee olla riittävästi vettä mukanaan. Sitä saa tankattua mukaan todennäköisesti myös lähtöpaikan vesihanasta. Kuten aina Kreetalla, veden saanti juomapaikoilta on epävarmaa etenkin kesän kuivimmalla kaudella. Rotkon lähtöpaikalla tai rannalla ei ole mitään palveluja. Rotko on helppo ja lyhyt ja sen vuoksi kohtuullisen suosittu kohde.

Pysäköintipaikalta kuljetaan vartin verran kauniissa oliivilehdossa kohti rotkoa.

Oliivilehdon jälkeen eteen avautuu varsinaisen rotkon suu.

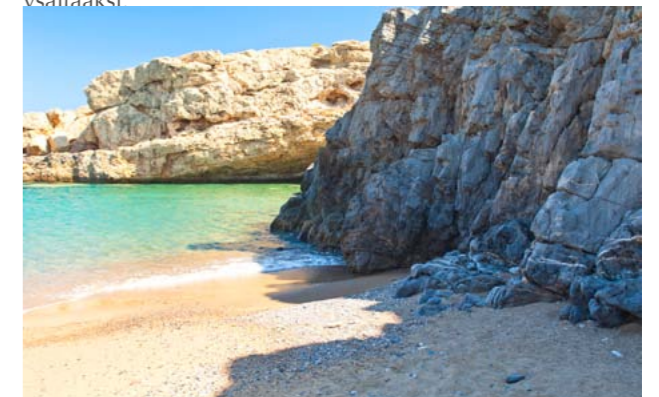
Hohlakies on helppo rotko kulkea läpi. Sen vaellusaika yhteen suuntaan on vain reilu tunti. Pysäköintipaikalta rotkon suulle kuljetaan aluksi muutama sata metriä oliivilehdossa, mikä on hieno aloitus ja myös lopetus vaellukselle. Korkeat kalliot edessä kertovat varsinaisen rotkon sijainnista. Polku kokonaisuudessaan on varsin hyvin merkitty, eikä rotkon alueella voi eksyä. Ainoastaan oliivilehdossa voi joutua hetkeksi pois suoraan rotkoon vievältä reitiltä.

Rotko vaatii normaalia lihaskuntoa ja kykyä nousta käsin tukemalla parimetrinen louhikkojen yli ja alas. Varsinaisia haastavia tai vaarallisia kohtia vaelluspolulla ei ole. Hanksikkaat ovat hyvä suoja käsille kiviä ylitettäessä. Hohlakiesin rotko on leveähkö, korkeaseinäminen ja kovalle tuulille altis. Se on kreetalainen perusrotko, jonka mielenkiintoisimmat yksityiskohdat löytyvät kalliopintojen muodoista ja onkaloista. Joissakin kohdin kalliopinta on kuin reikäjuustoa. Myös vanhat, tuulen tuivertamat ja monimuotoiset, yksinäiset oliivipuut kiinnittävät huomiota.

Reilun tunnin kulkemisen jälkeen polku päättyy laajalle, kuivalle tasamaalle, joka rajautuu itään päin avatuvaan Karumbesin lahteen. Vaeltajan eteen avautuu moniuraisen, syyskesällä jo kuivuneen joenuoman viistämä, suoravartisten ruhomättäiden ja matalien timjamipensaiden peittämä ranta. Sen vasenta reunaa hallitsee mereen työntyvä kalliokieleke. Kallioisen ja kivisen rotkon jälkeen näkymä tuntuu vaelluksen kohokohdalta. Ranta kutsuu uimaan ja useimmat vaeltajat niin tekevätkin. Autiolla rannalla on tilaa ottaa aurinkoa omassa rauhassa. Pensaikko tuoksuu ajoittain voimakkaastikin vaikka syyskesä on jo pitkällä ja kesän aurinko on polttanut lähes kaiken ruskeaksi.

Keskellä ranta-aluetta on suurikokoinen puuryhmä, jonka varjossa näyttää moni matkaaja levähtäneen. Ranta on hiekan ja pyöreiden kivien peittämä, uimiseen sopiva. Molemmin puolin rantaa suojaavat kalliot vähentävät aallokkoa. Vesi on kirkasta, osin turkoosiin vivahtavaa ja roskaa rannalla on tuskin lainkaan. Mielenkiintoinen yksityiskohta rannan tuntumassa ovat vanhan asuinpaikan jäänteet. Paikalta löytyy kiviaitoja, kiviperustukset ja kiviseinäminen kaivo. Suurikokoinen puolikas saviruukku on myöhemmin kiinnitetty betonipaakkuun alassuin. Ehkä sadeveden keräysaltaaksi.

Lisätiedot:
Kuljeta mukanasi kaikki tarvittava juomavesi.
Rotkon pituus 3,3 km.
Vaellusaika parkkipaikalta rannalle 1-1,5 h.
Korkeusero parkkipaikan ja rannan välillä n. 100 m

Koti Kreetalla

Kuvat ja teksti: Liisa Sirkkiä

Kreetan Rethymnonissa asuva *Liisa Sirkkiä* kertoo tässä artikkelisarjassa kreetalaisesta elämänmenosta, ympäristöstä, tavoista ja mitä on olla pidempi aika suomalaisena monien rakastamassa kreetalaisessa kaupungissa.

Juttusarjassa kerrotaan niin tapahtumista turistikauden ulkopuolella kuin turistikaudella meille satunnaisille kävijöille näkymättömiin jäävistä seikoista. Juttusarja jatkuu seuraavissa Kreeta -lehden numeroissa.

Mielenkiintoisia lukuhetkiä.

Talvi tuli viimein Rethymnoniinkin...

Lähes koko syksy oli vähäsateinen ja lämmin, mutta saatiin se talvi viimein tännekin, ja suurin piirtein kertaheitolla. Vielä perjantaina 10.12. oli päivällä mittarissa lähes +25 astetta, mutta seuraavana päivänä vain +5! Perjantai-iltana alkoi sataa ja tuulla, ja lauantaina sitten myrskysi oikein kunnolla, ukkosti, sekä satoi lunta ja rakeita jopa täällä vanhassakaupungissa. Korkeampana vuorilla lunta tuli puolisen metriä, ja pienet kylät olivatkin jonkin aikaa motissa. Minä en nenääni ulos pistänyt, mutta joku uskalikko oli käynyt videomassa myrskyä satamassa, ja kyllä se hurjan näköistä oli.

Aallot vyöryivät aallonmurtajan yli kuin sitä ei olisi ollutkaan, ja voi niitä paria onnetonta, joiden autot olivat jääneet sataman parkkiin. Autot olivat kuin puulastuja, kun aallot niitä kieputtelivat.

Linkin takana melkoinen kännykkävideo Rethymnonin sataman parkkipaikan lippukopin kohdalta Ideonin lähellä. Vesi syöksyy katujen yli vanhan sataman altaaseen. Klikkaa linkkiä - video avautuu.
http://www.youtube.com/watch?v=JM_hC0IOyT0&feature=related

Tämä lienee ollut Keski-Euroopassa riehuneen Monika-myrskyn "häntä". Onneksi siitä varoitettiin useampana päivänä televisiossa, ja niin ihmiset ehtivät tehdä valmisteluja, mm. siivota lehdet pois pihoilta, etteivät ne tuki viemäreitä, ja korjata "lentävät esineet" varmempiin paikkoihin. Kotonani otin myös pihaseinällä olevan lintuhäkin sisälle ja kokeilin, että lämmitys toimi. Sisälämpötila laskikin yhden yön aikana +20 asteesta lähelle +15 astetta, mutta lämmitystä on toistaiseksi tarvinnut käyttää vain muutamaan otteeseen. Sisällä kyllä tarkenee, kun puuhastelee ja laittaa lämmintä päälle.

Pyjama tai yöpaita ja paksu, lämmin aamutakki on perinteinen kotirouvan päiväasu, jossa saatetaan mennä kauppaankin

Tuo koko viikonloppu oli kylmä, alle +10 astetta, mutta sunnuntai oli kauniin aurinkoinen, joskin vielä tuulinen. Tämä taisi olla se tämän talven ensimmäinen talviviikko. Sen jälkeen tuuli kääntyi etelään ja ilma lämpeni pikkuhiljaa, ja joulun aikaan oli jo ihan t-paitakelit, ainakin meille suomalaisille. Nyt vuodenvaihteessa on taas kylmä pohjoistuuli, kun Ursula-myrskyn rippeet yltävät tänne, mutta onneksi ihan yhtä kovaa myrskyä kuin tuo edellinen ei ole luvattu.

Ensimmäinen talvimyrsky myllersi myös hiekkarantaa ja rantahiekkaa sen verran, että seuraavalla viikolla rannalta löytyi paljon erilaista tavaraa.

Suurin uutinen taisi olla sieltä löytynyt toisen maailmansodan aikainen miina

Erästäkin pappaa haastateltiin usealla paikalliskanavalla, hän kun muisti, että ranta oli sodan aikaan miinoitettu ja kuinka miinoja raivattiin sodan jälkeen rannalta pois. Muutaman päivän kuluttua asiasta ei enää hiiskuttu sanaakaan, kun varuskunnan räjähdde-ekspertit olivat todenneet "miinan" vanhaksi rantavarjon metalliseksi jalustaksi.

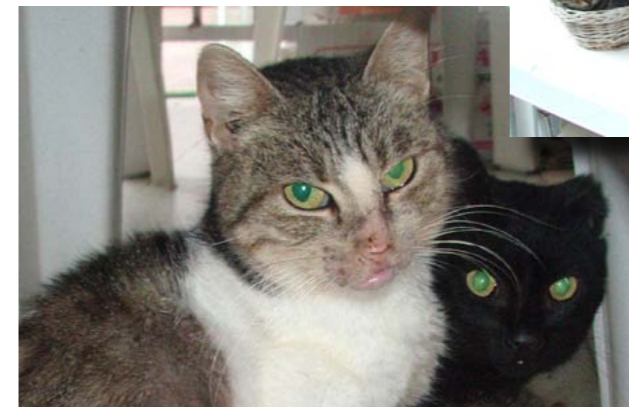
Talven kylmyys ja tuulisuus aiheuttaa sen, että pihapiirissä pyörivät kissat hakeutuvat yksin tai porukalla suojaisiin, lämpimiin paikkoihin, eivätkä kuljeskele paljon eivätkä kovin pitkälle. Vaikka kissat yleensä liikkuvat itseksensä (elleivät ole nuoria ja samaa poikuetta), niin kylmillä ilmoilla muittenkin seura ja lämpö kelpaavat. Valitettavasti flunssakin sitten leviää helposti kissasta toiseen, mutta normaali terve kissa selviää siitä yleensä muutamassa päivässä. Muutamaa huonokuntoisempaa kissaa ei ole kuitenkaan enää tuon kylmän talviviikon jälkeen pihalla näkynyt. Talvella kissoja myös syötetään enemmän kuin kesäaikaan.

Muutenkin ruuan antaminen pihaja katukissoille on yleistynyt, lähes joka vanhankaupungin kadulla näkee nykyään ruoka- ja juoma-astioita kissoille

Tein joulupöytään ensimmäistä kertaa elämässäni imellettyä perunalaatikkoa. Ohjeessa sanottiin, että hyvin soseutu-

Rakeita pihalla.

via lajikkeita ovat esim. Rosamunda ja Pito - no, täällähän on niin paljon valinnanvaraa, että on ihan kahta eri laatua: vanhaa ja uutta, ja minä satuin ostamaan sen kummemmin ajattelematta uutta. Hyvää siitä tuli joka tapauksessa. Kinkku suolattiin itse.

Lihakaupassa täytyi olla tarkkana, koska lihakauppias haluaa joka kerta hakata luun pienemmiksi paloiksi. Tänä vuonna saimme myös tuoretta norjalaista lohta. Eräänä vuonna täytyi tyytyä pakastettuun lohifileeseen, kun kaupan työntekijät ryhtyivät juuri istumalakkoon, kun menimme sinne ostoksille, eikä kalakauppiaille enää ollut lohta myynnissä.

Kaikki suomalaisen joulupöytään tarvittavat ainekset taitavatkin löytyä täältä. **Vain lanttu, siirappi, perunajauhot ja taikinapyörä täytyy kuskata Suomesta, ja jotkut asiat - kuten kinkun suolaus tai tortuntäyte - on tehtävä itse.** Kreikkalaiset ystäväni pitivät kovasti kinkusta ja rosollista sekä joulupipareista ja -tortuista, laaticoita ja ruisleipää maistettiin varovasti, ja ”raakaan kalaan” eli graavilohkeen ei koskettukaan. Lahjojen jakamista jouluaattona ja aikuisille hämmästeltiin, täällä Ajos Vasilis tuo lahjat lapsille heti vuoden vaihtuessa. Paikallinen mukava tapa on ripustaa saadut joulukortit koristeiksi joulukuuseen.

Joulun jälkeisellä viikolla järjestettiin toista kertaa kaupungin sponsoroima monikulttuurinen uuden vuoden juhla. Kaupunki tarjosi tilat Kulttuuritalolla, lapsille ohjelmaa sekä pientä purtavaa, ja osan aikuisten buffee-pöydästä. Kansainvälisiltä yhteisöiltä toivottiin tarjolle perinneruokia sekä ohjelmaa. Kulttuuri- ja turisistihteerin kutsumana kokoonnuttiin sekalaisella seurakunnalla muutamaan otteeseen suunnittelemaan ja ideoimaan juhlaa, ja järjestelyt olivatkin jo hieman paremmalla mallilla kuin edellisellä kerralla.

Edelleenkin huolta näytti aiheuttavan sekä eri yhteisöiden edustajien saaminen mukaan järjestelyihin, että eri yhteisöjen informoiminen itse juhlasta. En valitettavasti täälläkään

kertaa päässyt mukaan juhlaan, mutta kuulin, että juhliloita oli ennätysmäärä, ja muutenkin ne olivat erittäin onnistuneet. Erästä mukana ollutta suomalaista ystäväni lainaten: **- Juhla oli mukavantunnelmainen. Iloista meininkiä, musiikkia ja tanssia. Ja eiköhän sen näin pitänyt mennä: yhdessä tanssilattialla joraamassa kaupunginjohtajan ja kulttuurishtieterin kanssa vahva edustus englantilaisia ex-patteja ja intialaisia, tunisialainen, palestiinalaisia... Onnistunut tilaisuus ja rokki soi.**

Hyvää uutta vuotta 2011 kaikille!

Liisa Sirkä

Yläkuvassa kultasepäniikkeen joulusomisteet.

Vasemmassa kuvassa uuden vuoden juhlintaan liittyvän vasilopita -kakun leikkaus.

Alakuvassa kaupungintalon joulukoristeet.

Talvi tuli myös Agios Nikolaokseen...

6.12. Suomen lisäksi juhlii myös Agios Nikolaos viettämällä nimipäiväänsä. Pohjattoman järven rannalle oli järjestetty tapahtuma, joka saikin pienen joukon liikkeelle.

Myös joulukoristeet oli saatu paikoilleen järven maisemiin. Ensimmäisenä paikalle saapivat koululaiset koristelemaan kaupungin joulukuusen omatekemillään koristeilla. Jatkossa kaupungin orkesteri soitti joululauluja. Paikalla oli tietysti juhlatunnelmaa lisäämässä mehu- tarjoilua, hattaraa ja popcornia. Kuulostaa enemmän tivolimeiningiltä, mutta maassa maan tavalla.

Lämpötila oli sopivasti laskenut 17 asteeseen. Saattaa kuulostaa Suomessa kovinkin kesäiseltä, mutta täällä se tarkoittaa, että pitkähihainen on jo tarpeen ja se sopikin hyvin luomaan hiukan jouluisempaa tunnelmaa marraskuun helteiden jälkeen.

En tiedä onko syynä sesongin loppuminen, kriisi ylipäättään, vai olivatko kaikki omaa Nikoaa juhlimassa muualla? Mutta tunnelma oli lattea. Tuleeko meille joulu ollenkaan tänä vuonna? Tai tuleehan se, mutta minkälainen? Ajat ovat oikeasti vaikeat ja vaativat. Samaa kuvaa kaupunginkin koristelu, joka tänä vuonna ei muistuta entisiä.

Mutta tulipahan talvi sentään!

Joulukuun toisen viikon viikonloppuna lämpötila putosi huomattavasti. 7 astetta Agioksessa, Lassithissa -2 ja lunta tulla tuprutti vuorille. Me täällä alempana saimme sadetta ja ukkosta riittämiin - jatkossakin. Joulukuun puoliväli oli todella sateinen, mikä tietysti tekee vain hyvää luonnolle pitkän ja kuuman kesän jälkeen. Mutta nyt olisi takka ollut tarpeen! Keskuslämmitys vielä parempi.

Monissa vanhoissa asunnoissa eristeet ovat olemattomat, ikkunat yksilaisia ja kosteus valtava. Joten joka aamu sai katsella maailmaa itkevän ikkunalasin läpi. Fleece oli päivän sana ja sähkölämmitin teki minkä pystyi. Tosin viime aikaiset sähköhinnan nousut vetävät rajansa tännekin ja pari villapaitaa lisää päälle...

Joka tapauksessa joulu tuli ja jokainen yritti tahollaan luoda tunnelmaa. Uutisten masentaessa ihmisten mieltä, kodeissa kuuset koristeltiin ja kynttilät syttyivät. Toivo paremmasta auttaa jaksamaan.

Teksti *Pia Fragaki*

IHAN KIPSISSÄ RETHIMNONISSA

Nilkkani nyrjähti pahasti eräänä sunnuntaiamuna. Kun se vielä seuraavana päivänäkin oli todella turvoksissa, totesin, että on lähdeävä lääkäriin. Soitin tutulle tohtori Naderille. Tohtori totesi puhelimesta, että nilkka on kuvattava. Koska en pystynyt oikein liikkumaan ja asun vanhassakaupungissa, jonne autot (taksit) eivät pääse ajamaan, niin hän sanoi lähettävänsä ambulanssin minua hakemaan, jotta minut voidaan rullata siihen pyörätuolilla tai kantaa paareilla. Onnekseni ambulanssi oli varattuna, joten tohtori Nader tuli itse kotiini. Hän epäili muutakin kuin vain nyrjähdystä, joten lähdimme Asklepeion-klinikalle. Kynkkäsin tohtorin kainalosa hänen autolleen, joka oli kreikkalaiseen tapaan parkkeerattu lähimmäis- marketin kulmalle hätävilkku päällä. Pienen ajomatkan jälkeen taas tohtorin käsikynkässä linkutimme klinikalle, jossa minut istutettiin pyörätuoliin odottamaan ortopediä.

Ortopedi saapui parinkymmenen minuutin kuluttua - omalta vastaanotoltaan kadun toiselta puolen. Mukaamme ensiapuhuoneeseen tuli myös toimistovirkailija, joka sitten hoiti "byrokraatiapuolta" käyntieni ajan. Tohtori tutki jalkaani. "Kuvattava on", totesi hänkin. Valitettavasti klinikan röntgenlaitteet olivat huollossa, rikki tai jotakin, joten jouduin lähemmään kuvia varten ambulanssikydyillä muutaman korttelin päähän toiselle klinikalle. Kaksi miestä nosti minut pyörätuolin kanssa autoon, mutta tenkkapoo tuli sitten toisessa päässä, kun mukana ei ollut kuin yksi mies eli kuski. Näppäränä tyttönä keksin keinon: ensin hilauduin pyörätuolista tavalliselle istuimelle, siitä ambulanssin lattialle istumaan, siitä ovelle ja odottavaan pyörätuoliin. Kuski naureskeli tyyläni - luulen, etteivät Kreikassa ole tottuneet moiseen oma-aloitteisuuteen. Jalan kuvaus sujui sitten nopeasti ja tehokkaasti. Täällä jouduin ainoan kerran käyttämään rahaa, kun maksoin kuvauksen. Sen rahan sain samantien takaisin, kun pääsimme "omalle" klinikalle. Ambulanssikuski vei kuvauksuittin toimistoon ja toi minulle rahat.

Klinikalla odottelin taas vähän aikaa ortopediä, ja hänen saapuessaan myös virkailija saapui. Kuvat katsottuaan tohtori totesi, että jalka on kipsattava. Ortopedi laittoi kipsin hoitajan avustamana, sain kainalosauva, toimintaohjeet sekä ortopedin käyntikortin ja kehoituksen ottaa heti yhteyttä, jos jalkaa alkaa särkeä, kipsi murtuu tai muuta vastaavaa. Jos kaikki meni hyvin, noin viikon päästä

kipsiin laitettaisiin kipsikorke. Kaiken kaikkiaan kipsi olisi jalassa 5-6 viikkoa. Seuraava käynti sovittiin saman viikon perjantaiksi "ihan milloin sinulle sopii, aamupäivällä vaikka, täältä kyllä sitten soitetaan minut paikalle", sanoi tohtori. Virkailija kirjasi tarvittavat tiedot korvaushakemukseen.

Perjantaina menin sitten klinikalle tarkastuskäynnille, niin luulin. Ortopedi laittoi kipsikoron jo samantien, mutta astua sillä sai vasta muutaman päivän kuluttua. Kuukauden päästä kipsi otettaisiin pois. Mietiskelin, että mikä oikein on kreikkalainen kuukausi, tarkkaa päivämäärää kun ei sovittu. Ajan lähestyessä päätin, että menen päivämäärän mukaan kuukauden kuluttua. Soitin ja varmistin, että tohtori on töissä. Klinikalla ortopedi tuli pienen odottelun jälkeen, minua ja muutamaa muuta iloisesti tervehti ja salkkuaan heilutellen. Menimme ensiapuhuoneeseen, tohtorin avasi tarvikesalkkunsu ja kävi hommiin. Sahaa, pihtejä ja talttoja tarvittiin, että kipsi saatiin pois. Klinikan röntgenlaitteet eivät taaskaan olleet käytössä, joten tuttuun tapaan menimme ambulanssikydyillä toiselle klinikalle. Kuskikin sattui olemaan sama kuin aiemmin, ja taas hän naureskeli autoon ja autosta nousujani. Röntgenklinikalla toistuvasti samat kuvat, mutta tällä kertaa kuski maksoi kuvausmaksun. Röntgenkuvissa kaikki oli hyvin, joten sain "terveen paperit".

Jalkani hoidettiin mielestäni ammattitaidolla. Kertaakaan ei herännyt epäily ettei osattaisi, mutta "touhu" siinä ympärillä oli kovin kreikkalaista. Suomessa asiat hoidetaan varmasti tehokkaammin ja modernimmin, mutta täällä plussana oli henkilökohtainen huolenpito, välittäminen ja ystävällisyys niin lääkäreiden, virkailijoiden, avustavan henkilökunnan kuin muiden asiakkaidenkin taholta. Lääkärit ja toimistovirkailija puhuivat hyvää englantia, Nader jopa muutaman sanan suomea. Kreikankielen taito oli eduksi muiden asiakkaiden kanssa keskustellessa - kreikkalaiseen tapaan kaikkien piti saada tietää, mitä oli tapahtunut, ja yhdessä sitten voivoteltiin ja pohdittiin tapahtunutta. Joka paikasta lähtiessä sai iloiset "paranemisiin"-toivotukset sekä henkilökunnalta että asiakkailta. Matkavakuutuksen suoralaskutus toimi hienosti klinikalla, kuten myös Naderin vastaanotolla.

Teksti ja kuvat: *Lüsa Sirkkiä*

Mistä joulutunnelma ulkosuomalaiselle?

Nykypäivinä netti yhdistää ja saamme elää joulunvalmisteluja ystäviemme kanssa ympäri maailman." Yhdessä" paistellaan laatikot ja piparit, koristellaan kuusi, siivotaan kaapit ja laatikot...

Mutta kuinka saada se tunnelma aikaan täällä Kreetalla kun ulkona on +18 ja etelätuuli puhaltaa niin, että läheisen laivasataman mastojen ujellus kuuluu kotiin asti ja taivas on Saharan pilven peittämä? Toisaalla taas nurmi ja kasvusto vihertää kuin keväällä konsanaan!

Muovikuusi on toki jo omassakin kodissa koristeltu. Mutta ne piparit ja laatikot...Kinkku! Joululahjat? Täällähän pukki tuo lahjatkin perinteisesti vasta uutena vuotena. Suomesta kaksi vuotta sitten joulupaketissa saapunut hyasinttini on jo kasvattanut lehdet parvekkeella, mutta kukan nupusta ei ole vielä tietoakaan. Siinäpä meidän joulukukka. Mutta jaksan ihailla joka joulu sen päättäväisyyttä nousta ruukusta ylös yhtä uudistuneena!

Joskus aiemmin olen ystävien tai sukulaisten kautta tilannut Suomesta niin siirapit pipareita varten, kuin uuden vuoden tinatkin... Porkkanalaatikkoakin tuli tehtyä ja jopa kinkku paistettua! Siinä oli kyllä paikallinen lihamestari ihmeissään kun moista palaa pyydettiin. Ja kysyi tietysti heti miten semmoista laitetaan! Täällä kinkku oli suolattava itse, viikoksi jääkaappiin muhimaan vesiastian suolan kera ja ihmeteltiin jo itsekkin tuleeko tästä mitään? Hyvää siitä muuten tuli. Mutta ei vielä kukaan maistunut perinteiseltä joululta. Jotain tuntui aina puuttuvan. Oli se toista joskus silloin... Ja on niin erilaista nyt.

Teksti ja kuvat Pia Fragaki

Toki suku ja ystävät kuuluvat kreikkalaiseenkin joulun viettoon ja yleensä yhteisen pöydän ääreen päädytään. Tai jos ei niin juhlatamineet päälle ja ulos! Syömään, juomaan.. tekemään arjesta juhlan. Mutta..

Ehkä sittenkin etsin joulua vääristä perinteistä ja siksi vuosi toisensa jälkeen petyn. Kreetalla kun nyt ei vaan kertaikkiaan saa aikaiseksi hankia,saunaa ja sukua, eikä edes sitä kinkkupöytää, vaikka kuinka mieli tekisi. Eikä mieli tee tanssilattiallekaan lameemekossa..

Kunnes sen tunsin ja ymmärsin.

Joulu on sydämessä.. Ikävänäkin ja kauniina muistona.

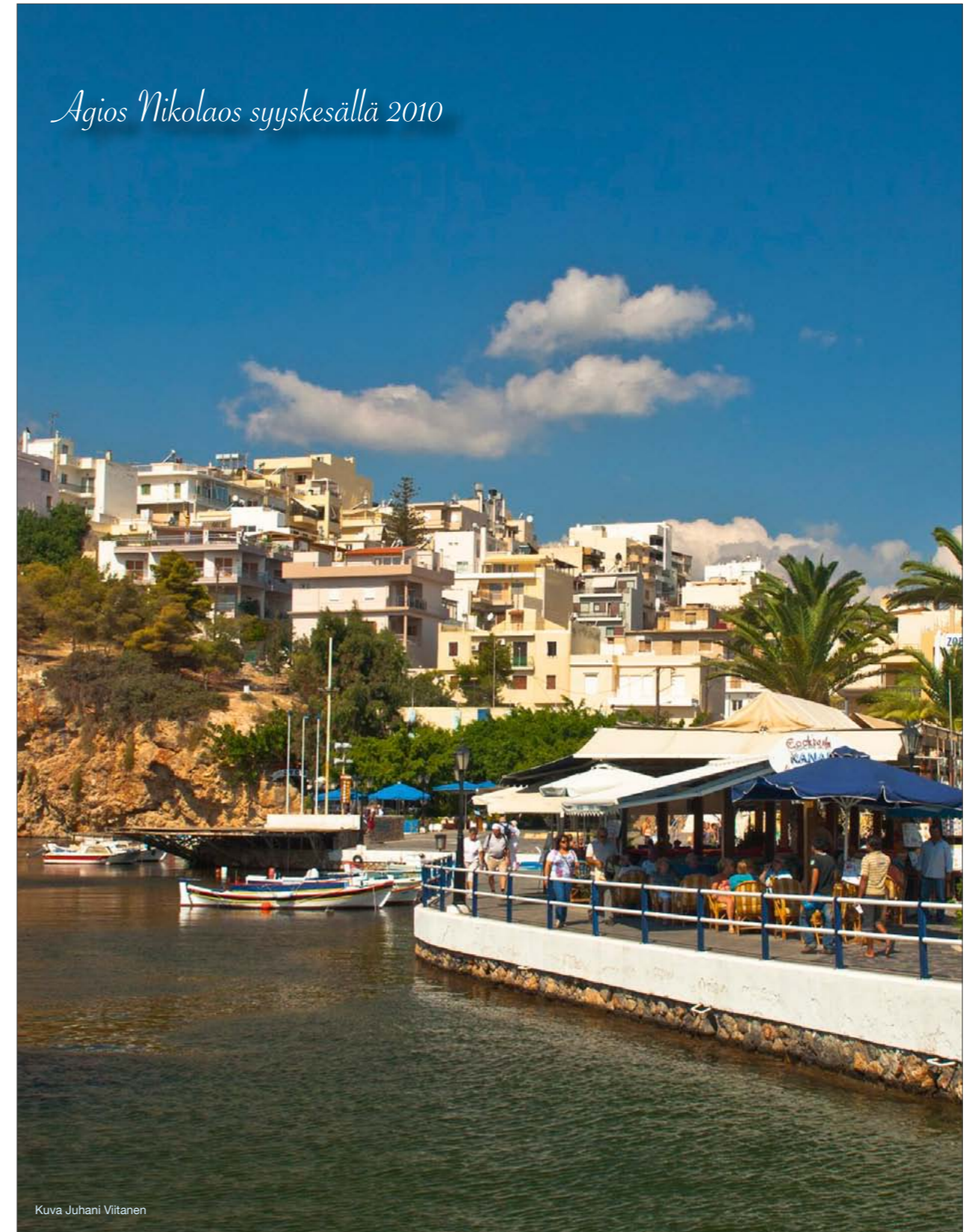
Rakkaat lähellä ja kaukana. Heitä ajattelen nyt.

Kun hetkeksi rauhoittuu ja unohtaa joulun etsimisen, se onkin siinä.

Joulu saapui Kreetallekin.

Oikein hyvää uutta vuotta 2011 Kreeta lehden lukijoille! Ja ihania Kreetan matkoja toivotellen!

Pia

Kuva Juhani Viitanen

Kreeta-lehti julkaisee viidessä seuraavassa numerossa artikkelisarjan, jossa käydään läpi Kreetan toisen maailmansodan tapahtumia ja taustoja. Osa 1/5.

Toisen maailmansodan taistelut Kreetalla

Teksti *Erkki Lahikainen*

Ystävyyskaupunki Kreetalta

Kesällä 1983 Suomen kaupungeille tuli tieto Suomen Kaupunkiliitolta, että Kreetan saaren pääkaupunki Iraklion haluaisi ystävyyskaupungin Suomesta. Kun olin tuolloin Uudenkaupungin kaupunginjohtaja ja minulla oli kyseisestä kaupungista kovin vähän tietoja, niin päätimme vaimoni kanssa lähteä silloisen Uudenkaupungin autotehtaan johtajan, **Juhani Linnoisen**, sekä hänen vaimonsa kanssa loppukesällä käymään omin kustannuksin Kreetalla ja tutustua lähemmin ystävyyskaupunkiehdokkaaseen.

Lensimme syyskuun lopulla Iraklionin lentokentälle ja sieltä matkasimme autolla parikymmentä kilometriä itään Scandia Beahcin lomakohteeseen, josta käsin tutustuimme lähemmin Iraklioniin ja Kreetan saareen itäosiin. Jo ennen saarelle tuloa olin kuullut vinkkejä sitä, että Iraklion olisi maailman rumin kaupunki, joka johtui siitä, että kaupungin keskeneräisten rakennusten katoilla törröttävät ruosteiset pilariraudat vaikuttivat ikävästi kaupunkikuvaan ja antoivat kaupungista keskeneräisen ja sotkuisen yleisvaikutelman. Niin tosiaan olikin. Sain samalla matkalla jonkunlaisia vaikutteita Kreetan historiasta ja varsinkin sen toisen maailmansodan aikaisesta saksalais miehityksestä.

Kotiin palattuani lähetin Iraklionin pormestarille kohteliaan kirjeen, jossa toivoin jonkunlaisen kevyen ystävyysuhteen solmimista Uudenkaupungin ja Iraklionin kesken. Koska Saksan kieli oli ainoa vieras kieli, jolla tulin käytännössä toimeen, niin laadin kirjeeni saksaksi. Kielivalintani oli tietämättäni väärä, sillä olen vasta myöhemmin tajunnut kuinka voimakkaita olivat kreikkalaisten antipatiat Saksaa ja saksalaisuutta kohtaan, jopa saksalaisvalmisteisia tiekoneita on tuhottu niiden valmistusmaan vuoksi.

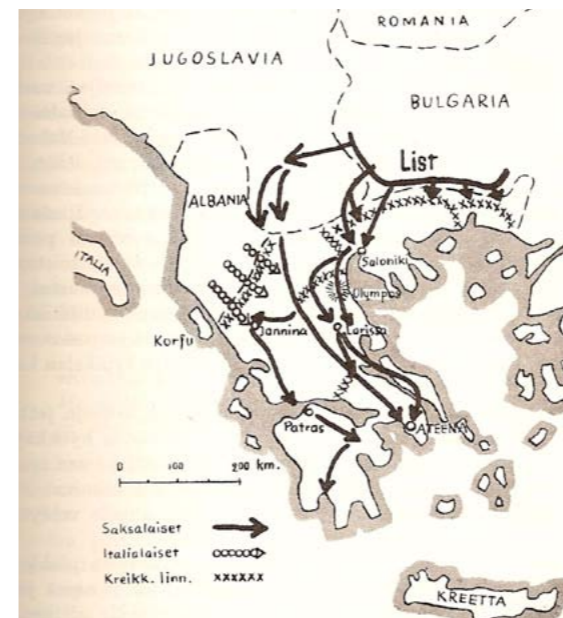
En saanut koskaan minkäänlaista vastausta Iraklionin pormestarille lähettämäni kirjeeseen. Ensimmäisen matkani jälkeen olen kuitenkin vierailut Kreetalla toistakymmentä kertaa, sillä vaikka en olekaan sotatoimien ihailija, niin mieltäni jäi kaivelemaan Kreetan toisen maailmansodan aikaiset historialliset tapahtumat, joita olen pyrkinyt kaivelemaan esiin eri lähteistä ja tutustumaan vielä jäljellä oleviin taistelupaikkoihin.

Saksa hyökkää Balkanille

Kun Hitlerin oli tullut Saksan valtionkansleriksi v. 1933 (vuosi on sattumalta monien tuttavieni ja oma syntymävuoteni) hänen suunnitelmiinsa kuului melko pian hyökkäys Venäjälle ja siksi Romanian öljyentät muodostuivat tärkeiksi osatekijöiksi tuleville sotatapahtumille. Italialaisten miehittettyä keväällä v. 1939 Albanian Hitler ja Mussoliniin tapasivat toisensa Brenner -solassa 03.10.1940, jolloin Italia sai ilmeisesti tehtäväkseen valloittaa Kreikan.

Italialaiset hyökkäsivätkin Albaniasta Kreikan rajojen yli aamuyöllä 28.10.1940. Hyökkäys kuitenkin epäonnistui täydellisesti. Sen jälkeen kreikkalaiset joukot ryhtyivät vastahyökkäykseen, jonka seurauksena joulukuun puolivälissä kreikkalaisten hallussa oli jo noin viidennes Albanian alueesta. Italialaiset kärsivät sotatoimissaan miestappioiden lisäksi myös melkoisen arvovaltattappion. Siitä johtuen Saksan oli kiireesti hyökättävä Kreikkaan ennen kuin britit tekisivät sen.

Saksalaiset ja italialaiset hyökkäävät Kreikkaan (Luhtala).

Saksa hyökkää Kreikkaan

Syksyllä vuoden 1940 marraskuussa, kun italialaiset olivat hyökänneet Kreikan, kimppuun, brittiläisiä joukkoja kuljettiin kreikkalaisten avuksi ja he miehittivät mm. Kreetan ja ryhtyivät varustamaan sitä meri- ja ilmavoimiensa tukikohdaksi.

Balkanin kolmen vallan liittoon (Saksa- Italia- Japani) osallistuneiden valtioiden (Jugoslavia, Bulgaria, Kroatia, Slovakkia) romhuttua ja jouduttua saksalaisten miehittä-miksi käytiin maaliskuun alussa viimeinen suuri ilmataistelu brittiläisten ja saksalaisten välillä huhtikuun 20. päivänä v.1941. Silloin tehtiin myös päätös evakuoita brittiläiset ja sen dominoiden joukot pois Kreikan mantereelta Kreetalle

uusiseelantilaisen kenraalimajuri Bernard Freybergin johdon alaisiksi.

Bernard Freyberg (Panagiotakis)

Pari päivää myöhemmin kuningas Yrjö ja pääosa Kreikan kuninkaanhovin jäsenistä nousi Sunderland -lentoneeseen, koska laiva, jolla heidän piti lähteä edellisenä päivänä, oli upotettu, ja matkustivat Kreetalle. Seurueeseen kuuluivat kruununprinsessa Frederika, hänen poikansa Konstantin, joka menetti myöhemmin kruununsa, ja Sofia, Espanjan nykyinen kuningatar, sekä heidän skottilainen lastenhoitajansa (kuningas Yrjön rakastajatar). Seuraavana päivänä seurasivat loput hovin jäsenistä ja eräitä virkamiehiä. Saavuttuaan Kreetalle kuningas asui ensin Iraklionin eteläpuolella sijaitsevassa Knossoksen Villa Ariadnessa sen kuraattorin luona.

Muutaman päivän kuluttua kuningas ja hänen neuvonantajansa muuttivat Kreetan länsipäähän Haniaan, joka oli silloin Kreikan hallituksen virallinen sijaintipaikka. Tosin kuninkaan oleskelua ei katsottu suojeasti tasavaltalaisella alueella, jonka asukkaat olivat nousseet joitakin vuosia sitten kapinaan monarkiaa vastaan ja heidän aseensa oli siksi takavarikoitu, joten kreetalaiset joutuivat nyt pian melkein aseettomina saksalaisten hyökkäyksen kohteeksi

Hanian alueelle saatiin melko pian järjestyneimmät olot sinne sijoitettuille australialaisille, uusiseelantilaisille, maoreille, brittiläisille ja Kreikan mantereelta tulleille kreikkalaisjoukoille. Kreetalaisista sotilasta, joita oli saarella noin 4000, suunniteltiin muodostettavan saaren reservidivisioon. Heistä vain viidesosa oli aseistettu ja joille saksalaisten ilmahyökkäysten alkaessa voitiin toimittaa vain 3 500 yhdysvaltalaisista karbiinikivääriä. Saarella oli myös palestiinalaisia pioneereja Sudanlahden komppaniassa. Haniassa. Joukkoja oli ilahduttamassa 37 bordellia tyttöineen.

Saaren Sudanlahden keskeisen lohkon uusin komentaja oli kenraalimajuri E C Weston, joka oli tullut Kreetalle vuoden 1940 maaliskuun lopulla. Hänen komentamaansa Britanien merijalkaväkeä kutsuttiin laivastotukikohdan liikkuvaksi puolustusorganisaatioksi, joka koostui lähinnä ilmatorjunta- ja valonheitinpattereista.

(Jatkuu Kreeta-lehden helmikuun numerossa osalla "Ilmahyökkäys Kreetalle").

Elafonisin laguuni on kovilla tuulilla suosittu harjoittelupaikka mm. vetopurjeille.

Kuva Juhani Viitanen

Kahden miehen retkikunta liikkeelle kesällä 2011

Kreetan E4 päästä päähän

osa 1/5

Kaksi patikointia ja vaeltamista harrastavaa kaverusta aikovat tulevan toukokuun aikana vaeltaa Kreetan E4 -reitit saaren päästä päähän. Edellisessä ja kuluneen talven aikana he ovat testanneet ja valinneet parhaat varusteet vaativalle matkalle. Lieneekö suoritus onnistuessaan ensimmäinen suomalaisten tekemä koko Kreetan E4 -vaellus?

Kaverukset pitävät blogia, joka julkaistaan lyhennettynä myös Kreeta -lehden kevään numeroissa. Siinä he kertovat matkaan liittyvistä valmisteluista, päivittäisensä säännöllisesti kokemuksiaan ja kertovansa myös asiaan kuulumatonakin ja myös asian vierestä.

Oheisessa kartassa heidän suunnitteleman reitti pääpiirteissään.

Euroopassa on vähintään 11 vaellusreittiä, merkittyinä loogisesti E1 - E11. Kreetan ylittävä E4 alkaa Tarifasta, Espanjasta ja kulkee Espanjan, Ranskan, Sveitsin, Saksan, Itävallan, Unkarin ja Romanian kautta Kreikkaan. Reitti päättyy Kreetan läpi kuljettuaan Kyprokselle.

Kreetalla E4 -reitti alkaa Kissamoksesta, Kreetan luoteiskolmelta. Aluksi se kulkee komeaa, mutta asvaltoitua tietä alas kohti Elafonisin laguunia. Aivan laguunin tuntumasta siirrytään sitten varsinaiselle vaelluspolulle.

Retkikunnan luvalla heidän kirjoittamastaan englanninkielisestä materiaalista sitä täydentäen kirjoittanut Juhani Viitanen.

Polku alkaa oikeana ja hyväpintaisena (kuva yllä), mutta muutamia kivikkoja ylittävänä reittinä kohti Paleochora. Paleochorasta jatkuva rantareitti saavuttaa Sougian kylän, josta reitti jakaantuu kahteen vaihtoehtoon: rantareittiin tai ylös Valkoisille Vuorille Irinin rotkon kautta kulkevaan reittiin. Tätä jälkimmäistä reittiä retkikunta aikoo kulkea. - Kuljemme Irinin rotkon läpi todennäköisemmin kuin Koustoreakon kautta Xiloskalaan, Samarian lähtöpaikalle. Tietämyksemme mukaan Koustoreakon reitti on osin vaurioitunut, eikä siksi riittävän turvallinen. Xiloskalasta kuljemme Kallergi Refugeen, jossa toivomme voivamme yöpyä ensimmäisen kerran Valkoisilla Vuorilla.

Varusteet ja varustetestit

- Koska kuljetamme mukana kaikki varusteet viikkojen ajan, olemme käyttäneet lähes vuoden ajan aikaa tavallisen reppumatkaajan muuntamiseksi vaativampaan suoritukseen. Olemme löytäneet kokonaan uuden maailman: "Ultrakevyiden varusteiden maailman". Tai vähintäänkin "kevyiden". Ja mikä päättämätön prosessi se onkaan ollut. Jatkuvasti tulee markkinoille uusia ultrakevyitä varusteita. Ja tästä materiaalien määrästä sinun pitää valita se, miten paljon haluat maksaa kevyemmästä kantamuksesta. Huomattava on sekin, että kevyempi merkitsee usein myös vähemmän kestävä. Valinta onkin tehtävä sitten välillä kestävä - kevyt.

Ensimmäinen uudeksi päivitettävä varuste oli telta

- Olen käyttänyt aiemmin skandinaavista "tunneli" -teltaa. Mutta tuollainen 3 kg:n telta ei todellakaan ole ultrakevyt. Etkä voi kiinnittää 4-5 -metristä teltaa keskellä vuoriston veitsenterävää kivikkoa. Siispä mietintään, millainen teltan tulisi olla. Kaksi henkilöä, kaksi ovea. Mikään ei ole ärsyttävämpää kuin herätä parhaasta unifantasiastasi kaverin ryömiessä ylitse ovelle. Lisäksi kaksi tilaa kengille ja myös repuille. Alle 2 kiloa! Itsestään pystyssä pysyvä telta olisi hieno, muttei välttämätön. Ja olisi myös sen siirrettävyyden kannalta hieno ominaisuus, jos telta olisi itsekantava. Mutta sekään ei ole "must".

Valintani oli Tarpent Double Rainbow. Se täytti kaikki vaatimukseni. Kun paino on 1200 g varusteineen se ei voi olla kovin hankala matkassa. Tai oikeastaan nyt on, koska päivitin jättireppuni (85 litraa) 60 -litraiseksi kevytversioksi. Teltta siis näyttää hienolta. Koska olen tehnyt vain pieniä paikallisia patikointeja ja vain kevyessä sateessa, en tiedä mitään sen 1-salkoisen rakenteen myrskynkestävyydestä. Mutta tälle vaellukselle se tulee sopimaan hienosti. Niin toivon.

Muutama seikka tekee Kreetan E4 -reitit erityisen mielenkiintoiseksi

Valkoisilla vuorilla on toukokuun alkupuolella hyvin todennäköisesti lunta. Ja toisaalta polun alemmilla osuuksilla lämpötila voi nousta +30°C:een ja sen yli. Koska kannamme myös selässämme kaiken tarvittavan, kaikki tarpeellinen on oltava todella tarpeellista. Myös maasto on hyvin haastavaa kivikkoineen ja fyysisesti rasittavaa. Se tulee testaamaan hermot ja nivelet yhä uudelleen ja uudelleen.

Matkan pituus tuo myös lisänsä patikointiin. Eri lähteissä esiintyy erilaisia matkan pituuksia välillä 320 - 500 km. Näyttääpä todella hyödylliseltä tiedolta patikoijalle! No, leikki sikseen. Kaikkien kirjojen ja karttojen selaamisen ja tutkimisen jälkeen reittimme pituus on jotakuinkin tarkasti 450 km. Ei ainoastaan tuo matka muodostu ongelmaksi, vaan myös se, ettei meillä ole lomaa kuin muutama viikko. Sitten on palattava työpöydän ääreen.

Kuitenkin päämäärämme on nauttia vaelluksesta, ihaila maisemia, tavata paikallisia. Nauttia Kreetasta.

Eikä jättää loukkaantumisen vuoksi matkaa kesken.

Mikäli reittiin istuu hyvin, yövyimme myös hotelleissa ja kyljen majataloissa. Pääosin yövyimme kuitenkin makuupusseihimme kietoutuneena teltassamme tai paljaan, tähtikirkkaan taivaan alla.

Jatkuu seuraavassa numerossa.

Elafonisin niemi jää nopeasti patikoijan taakse. Kolmen tunnin päässä on Paleochora.

Panoraamakuvassa reitin osuus, jossa retkikunta tulee nousemaan Omalokselta ylös Kallergi Refugeen vuoristomajan suuntaan. Takana oikealla siniharmaa Gigilos ja sen vasemmalla puolella Samarian laakso.

Joulukuinen patikkaretki Paleochorassa Patikkaretki 6.12.2010:

Joulukuun ensimmäisellä viikolla meitä kokoontui 11 vakituisesti Paleochorassa tai Anidriassa asuvaa yhteiselle patikkaretkelle. Joukkomme oli todella monikansallinen - seitsemän eri kansallisuutta (englanti, itävalta, kreikka, saksa, suomi, sveitsi, tsekki). Aloitimme retkemme Grigorianan kylästä ja lähdimme kohti Kopetin kylää. Käväsimme Ag. Paraskeville pyhityssä kirkossa. Sitten vuorossa kylä nimeltä Dris. Viimeinen kylä reitillämme oli Teredziana, josta jatkoimme matkaa päätien varrella oleville autoillemme.

Näille retkille lähdemme yleensä muutaman kymmenen kilometrin etäisyydeltä Paleochorasta. Patikointimatkaa kertyi kaikkiaan viitisentoista kilometriä. Kulku kävi pari kertaa yli matalan ja vuolaasti virtaavan joen, sitten oliivipuiden välissä kulkevia polkuja pitkin, paikoin jopa ihan oikean metsän poluilla.

Itsenäisyyspäivän kunniaksi tarjosin lounastauolla Pandan suomikonveheteja. (panda=aina suom.)

Teksti ja pikkukuvat *Eeva-Liisa Koskela*

Luonnon oma joulupuu omine koristeineen - mansikkapuu. Näistä kreetalaiset valmistavat myös makeaa hilloa.

Metsäinen maisema matkan varrelta.

Ag. Paraskevin kirkko.

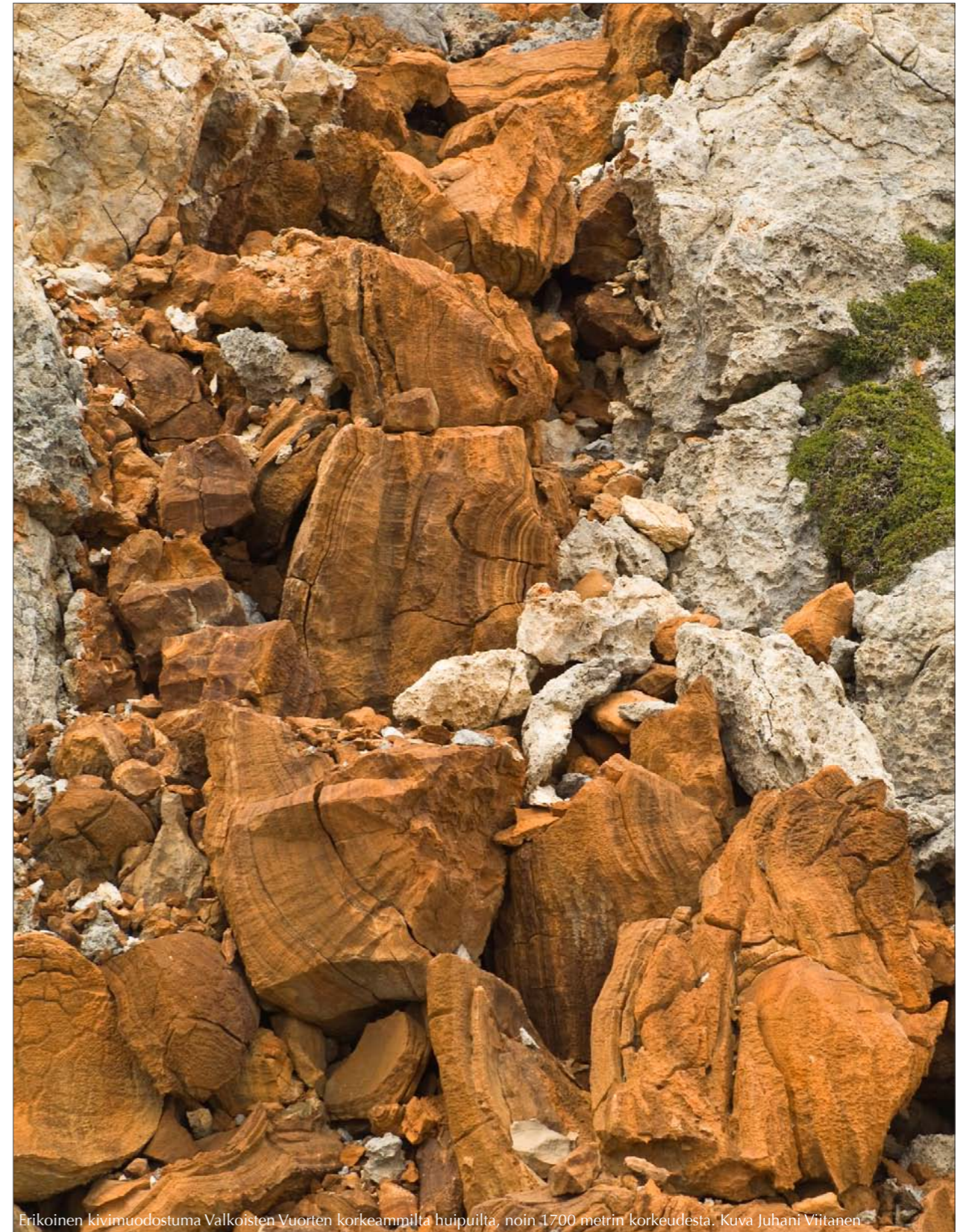
Yksi retken varrelle sattuneista puron ylityksistä.

Maisema mäen harjanteelta.

Tie Paleochoran luoteispuolelta. Kuva Juhani Viitanen

Erikoinen kivimuodostuma Valkoisten Vuorten korkeammilla huipuilta, noin 1700 metrin korkeudesta. Kuva Juhani Viitanen

Topolin luola Elafonisiin vievän tien varrella. Kuva Juhani Viitanen

Kreikkalaisia ravintoloita Suomessa

Tampere

Ma: 11-15, Ti-To: 11-21, Pe: 11-22, La: 11-22

Su: Suljettu

Koskikeskus, 2. kerros, puh. (03) 223 8898
www.knossos.fi

Kuopio

Ravintola Kreetta

Tullinportink. 46-48

Kuopio

puh. (017) 28 28 337

Avoinna:

ma - to 11.00 - 22.00

pe 11.00 - 23.00

la 12.00 - 23.00

su 12.00 - 21.00

www.ravintolakreeta.fi

Helsinki

Ravintola El Greco

Töölönkatu 27

Helsinki

(Töölönkadun ja Runeberginkadun kulmassa)
puh. (017) 28 28 337

elgreco@elgreco.fi,

www.elgreco.fi

Varaukset:

varaukset@elgreco.fi,

09-4544242

Suomen kunniakonsulit Kreetalla

Kunniakonsuli Rita Sjöstrand

Käyntiosoite: 24 Eleftherias Str. 14 Limin Hersonissos Crete

Postiosoite: Honorary Consulate of Finland
P.O.Box 58, 700 14 **Limin Hersonissos**,
Crete

Sähköposti: rita.sjostrand@cretanmedicare.gr

Matkapuh: +30-6944 271 913,

Fax: +30-2897-024 064

Satelliittipuh:

00-870 (tai 871 tai 873) -76 221 5766

Kunniakonsuli Inge-Maj Lassfolk-Tsontos

Osoite:

Finland's Honorary Consulate

Efedron Polemiston 1

73100 **Hania**

Crete

Puh. +30 6974 467 670

Sähköposti: ingemaj@tsontos.gr